

ת"פ 32683/02/17 - מדינת ישראל נגד תאמר עלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 32683-02-17 מדינת ישראל נ' עלי(עצור
בפיקוח)

פרק 519/17 מספר פל"א 564887/2016 מספר פל"א 564877/2016
מספר פל"א 10323/2017 מספר פל"א 10332/2017 מספר פל"א
10337/2017 מספר פל"א 10472/2017 מספר פל"א 32913/2017
מספר פל"א 32906/2017 מספר פל"א 32921/2017 מספר פל"א
43025/2017 מספר פל"א 43150/2017 מספר פל"א 43160/2017
ועוד...

לפני כבוד השופטת רונית בש
המאשימה: מדינת ישראל

נגד
הנאשמת: תאמר עלי

גזר דין

1. ביום 16.5.17 הורשעה הנאשמת על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום בביצוע העבירות, כדלקמן: עשר עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין); שתיים עשרה עבירות של שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין; שתיים עשרה עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין; עבירה של ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 וסעיף 25 לחוק העונשין; עבירה של פירוק רכב, לפי סעיף 413ד(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; עבירה של גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) וסעיף 29 לחוק העונשין ועבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה[נוסח חדש], התשכ"א-1961.

2. כעת, לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת ונשמעו טיעוני באי כוח הצדדים לעניין העונש, אפנה למלאכת גזירת הדין.

כתב האישום

3. בחלק הכללי של כתב האישום נטען, כי הנאשמת וכרם אבו-ערה (להלן: כרם) הם מכרים. בבעלותה ובחזקתה של הנאשמת רכב מסוג סיטרוואן (להלן: הרכב). במועדים שאינם ידועים למאשימה, קשרה הנאשמת קשר עם כרם, לבצע יחדיו מעשי שוד של תחנות דלק ובתי עסק. במסגרת האירועים המפורטים באישומים, הנאשמת וכרם ביצעו בצוותא חדא עשרה מעשי שוד בנסיבות מחמירות וניסיון שוד אחד בנסיבות מחמירות. בכל אירועי השוד, הנאשמת נהגה

ברכב כאשר כרם יושב לצידה. עם ההגעה לבית העסק או תחנת הדלק בהם בוצע השוד, עצרה הנאשמת את הרכב בקרבת הכניסה לבית העסק, כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך. כרם ביצע את מעשי השוד בבתי העסק, עת שהנאשמת המתינה ברכב המונע. כן נטען, כי במהלך מעשי השוד, איים כרם לפגוע במתלוננים עם הסכין שאחז והניף לעברם, וכך גנב סכומי כסף במזומן. עם תום מעשי השוד, יצא כרם בריצה מבית העסק עם השלל, כשהוא נכנס לתוך הרכב והנאשמת נוהגת במהירות, בעודם נמלטים מהמקום. הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את השלל. מעשי השוד בוצעו ע"י הנאשמת וכרם, עת ששתי לוחיות הרישוי של הרכב הוסרו ממנו, או הוחלפו בשתי לוחיות אחרות ששניהם פירקו וגנבו מרכב אחר על מנת למנוע איתורם וזיהויים. בכל האירועים, הנאשמת נהגה ברכב בעודה מצויה בפסילה מלנהוג ברכב.

4. באישום הראשון, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 30.12.16 בשעה 22:20, קשרה הנאשמת קשר עם כרם לבצע יחדיו מעשה שוד בתחנת הדלק "סטאר" בכניסה לשפרעם. בהמשך לכך, הנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב. הנאשמת וכרם נסעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 30.12.16 בשעה 22:20 לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, לתחנת הדלק "סטאר" בכניסה לשפרעם. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב כשהוא מונע. כרם ניגש למתדלק מוחמד חמוד (להלן בסעיף זה: מוחמד), איים לפגוע בו עם הסכין שאחז והניף לעברו, ודרש שייתן לו את כל הכסף. מוחמד מסר לכרם סכום של כ- 400 ₪ במזומן. כרם הוסיף ודרש ממוחמד, כשהוא מאיים לפגוע בו עם הסכין, לפתוח את דלת המשרדים כדי להגיע אל הכספת, אך מוחמד לא הצליח לפתוח את הדלת. כרם חזר בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום של 400 ₪. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

5. באישום השני, ובהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 30.12.16 בשעה 23:55, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו מעשה שוד בתחנת הדלק "דור אלון" בשפרעם. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, נסעו הנאשמת וכרם ברכב, בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות הרישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 30.12.16 בשעה 23:55 לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, לתחנת הדלק "דור אלון" בשפרעם. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו בתוך הרכב המונע, סמוך לכניסה לחדר המתדלקים. כרם נכנס לחדר המתדלקים, ניגש למתדלק מג'ד בסיסי (להלן: מג'ד), איים לפגוע בו עם הסכין שאחז והניף לעברו, ודרש שייתן לו את הכסף, כשהוא זורק לעברו כיסא מפלסטיק. מג'ד מסר לכרם סכום כסף במזומן. כרם המשיך וחיפש בחדר ונטל לידיו סכום כסף נוסף במזומן מהמגירה. סך הכל נטל כרם לידיו סכום כסף שנע בין 1,000 ל- 5,000 ₪ במזומן. כרם חזר בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום שנע, כאמור, בין 1,000 ל- 5,000 ₪ במזומן. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

6. באישום השלישי, בהמשך לאמור בחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 6.1.17

בשעה 22:17, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו שוד במינימרקט "סברא" בשפרעם. הנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, ונסעו ברכב הנהוג על ידי הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 6.1.17 בשעה 22:17 לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, למינימרקט "סברא" בשפרעם. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע, סמוך לכניסה למיני-מרקט. כרם נכנס למינימרקט, וניגש לניזאר סברא (להלן: ניזאר) שעמד מאחורי הדלפק. כרם דפק עם ידו האוחזת בסכין על הדלפק, איים לפגוע בניזאר עם הסכין שאחז והניף לעברו, ובעודו מקלל- דרש מניזאר שייתן לו את הכסף. ניזאר מסר לכרם סכום של ₪ 4,500 במזומן, וכן שני מארזים של סיגריות. כרם יצא מהמינימרקט בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום של ₪ 4,500. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

7. באישום הרביעי, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 6.1.17 בשעה 22:55, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו מעשה שוד בתחנת הדלק "דור אלון הגליל" שבשפרעם. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, נסעו כרם והנאשמת ברכב, הנהוג על ידי הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 6.1.17, בשעה 22:55 לערך, הגיעו הנאשמת וכרם ברכב, בו נהגה הנאשמת, לתחנת הדלק "דור אלון הגליל" שבשפרעם. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע, לאחר שקרבה את הרכב לחדר המתדלקים. כרם נכנס לחדר המתדלקים, ניגש למתדלק מוחמד חג'אגרה (להלן בסעיף זה: מוחמד), איים להרוג אותו אם לא ייתן לו את הכסף, וזאת כשהוא אוחז בסכין ומניף לעברו. מוחמד מסר לכרם סכום של ₪ 800 במזומן. בהמשך, פתח כרם וחיפש במגירות, זרק ובעט בחפצים וברהיטים, ולא מצא סכום כסף נוסף. כרם יצא מחדר המתדלקים בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום של ₪ 800. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

8. באישום החמישי, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 6.1.17 בשעה 23:46, קשרה הנאשמת קשר עם כרם, לבצע יחדיו מעשה שוד בתחנת הדלק "סונול" שבכניסה לטמרה. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, נסעו כרם והנאשמת ברכב, בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 6.1.17, בשעה 23:46 לערך, הגיעו כרם והנאשמת, ברכב הנהוג על ידי הנאשמת, לתחנת הדלק "סונול" שבכניסה לטמרה. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע. כרם ניגש למתדלק אחמד מריח (להלן: אחמד), איים לפגוע בו עם הסכין שאחז והניף לעברו, ודרש שייתן לו את הכסף. אחמד סירב, וכרם הוסיף ואיים עליו בכך שיש לו גם נשק חם, תוך שהרים מעט את חולצתו באיום. כרם נכנס עם אחמד לחדר המתדלקים, שם זרק כרם חפצים, בעט בתנור, פתח וחיפש במגירות, עד שאחמד מסר לכרם סכום של ₪ 1,450 במזומן. כרם יצא מחדר המתדלקים בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום של ₪ 1,450 במזומן. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

9. באישום השישי, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 7.1.17 בשעה 00:17, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לשדוד את מינימרקט "האחים" שבטמרה. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, נסעו הנאשמת וכרם ברכב, הנהוג על ידי הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 7.1.17 בשעה 00:17, לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, למינימרקט "האחים" שבטמרה. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע, סמוך לכניסה למינימרקט. כרם נכנס למינימרקט, בו נמצא עאמר אבו רומי (להלן: עאמר). כרם ניגש לקופה שמאחורי הדלפק וניסה לפתוח בעצמו את המגירה של הקופה. משלא הצליח, הורה לעאמר להתקרב לקופה, ודרש ממנו שיפתח את הקופה וייתן לו כסף, בעודו מאיים לפגוע בו עם סכין שאחז והניף לעברו. עאמר פתח מגירה והוציא קופסאות עם כסף, ומסר לכרם את הקופסאות שבתוכן היה סכום של כ- 2,000 ₪ במזומן. כרם המשיך לאיים על עאמר, כשהוא מניף לעברו את הסכין, בעודו דורש מעאמר שימלא שקית בקופסאות של סיגריות. עאמר מסר לכרם 4 קופסאות של סיגריות. בהמשך, יצא כרם מהמינימרקט בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, חילקו כרם והנאשמת ביניהם את הסכום של כ- 2,000 ₪. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

10. באישום השביעי, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 21.1.17 בשעה 19:40, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו שוד במינימרקט "דרגסטור" שבשפרעם. הנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב ונסעו ברכב בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 21.1.17 בשעה 19:40, לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, למינימרקט "דרגסטור" שבשפרעם. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע, בסמוך לכניסה למינימרקט. כרם נכנס למינימרקט, וניגש לעאוני ערביאן (להלן: עאוני) שעמד מאחורי הדלפק. כרם איים לפגוע בעאוני עם הסכין שאחז והניף לעברו, ודרש שייתן לו כסף. עאוני אחז בבקבוק זכוכית בניסיון להתגונן וכרם שוב הניף את הסכין לעברו ודרש כסף. עאוני נרתע לאחור וסירב. אז כרם ניגש אל הקופה ונטל לידיו את מגירת הקופה שהייתה מונחת על הדלפק, ובתוכה היה סכום שנע בין 500 ₪ ל- 800 ₪. כרם יצא מהמקום בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים. בהמשך, חילקו הנאשמת וכרם ביניהם את הסכום שנע בין 500 ₪ ל- 800 ₪. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

11. באישום השמיני, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 21.1.17 בשעה 20:05, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו שוד בחנות הנוחות בתוך תחנת הדלק "סונול" בביר אל-מכסור. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, נסעו כרם והנאשמת, ברכב בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 21.1.17 בשעה 20:05 לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, לחנות הנוחות שבתחנת הדלק "סונול", שבביר אל-מכסור. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע, סמוך לכניסה לחנות. כרם נכנס לחנות,

וניגש למוכר מוחמד גדיר (להלן: מוחמד) ולמתדלק אברהים גדיר (להלן: אברהים), שהיו מאחורי הדלפק. כרם דחף את אברהים לאחור, שאז איים לפגוע בהם עם סכין שאחז והניף לעברם, כשהסכין כמעט וצמודה לגופו של אברהים. כשהוא דופק עם ידו האוחזת בסכין על הדלפק, דרש כרם שמוחמד ייתן לו את כל הכסף. מוחמד מסר לכרם סכום של 1,020 ₪ במזומן. כרם הוסיף ואיים לפגוע במוחמד ואברהים עם הסכין כשהוא דורש לקבל עוד כסף, עד שמוחמד ואברהים התגוננו בכך שהניפו לעבר כרם ידיות מתכת של מכונת קפה, ואברהים אף זרק את הידית שבידו לעבר כרם. בתגובה, כרם יצא מהחנות בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום של 1,020 ₪. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

12. באישום התשיעי, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 21.1.17 בשעה 21:03 קשרה הנאשמת קשר עם כרם, לבצע יחדיו שוד בבית המרקחת "אלבלד" שבטמרה. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, נסעו הנאשמת וכרם ברכב בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 21.1.17 בשעה 21:03, לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב בו נהגה הנאשמת לבית המרקחת "אלבלד" שבטמרה. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב המונע, סמוך לכניסה לבית המרקחת. כרם נכנס לבית המרקחת, בו נמצא חוסאם דיאב (להלן: חוסאם), פנה לחוסאם ואיים לפגוע בו עם הסכין שאחז והניף לעברו, תוך שדרש שחוסאם ייתן לו את כל הכסף. חוסאם סירב, ברח לחדר פנימי, וניסה להבריח את כרם, בכך שאמר לו כי המשטרה מגיעה. כרם יצא מבית המרקחת בריצה ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 וסעיף 25 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

13. באישום העשירי, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 27.1.17 בשעה 18:50, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו מעשי פירוק וגניבת לוחיות רישוי מרכב חונה. הנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב ונסעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, ללא לוחיות רישוי, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 27.1.17 בשעה 18:50, לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב, בו נהגה הנאשמת, לביתו של חסן מריסאת בשפרעם, לידו חנה רכב שבבעלותו מסוג פיג'ו (להלן: הפיג'ו). הנאשמת עצרה את הרכב בסמוך לפיג'ו, והמתינה לכרם ברכב כשהוא מונע. כרם יצא מהרכב, ניגש לפיג'ו, פירק מהפיג'ו את שתי לוחיות הרישוי, ללא רשות בעליו, נטל את שתי לוחיות הרישוי של הפיג'ו וחזר איתן לרכב בו נהגה הנאשמת. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של פירוק רכב, לפי סעיף 413ד(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; גניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

14. באישום האחד עשר, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 27.1.17 בשעה 19:58, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו שוד במאפיית "אל-נור" שבמשדה. לאחר שהנאשמת וכרם הסירו את שתי לוחיות הרישוי מהרכב, הרכיבו הנאשמת וכרם את לוחיות הרישוי שגנבו מרכב הפיג'ו הנזכר באישום העשירי, על הרכב, במקום לוחיות הרישוי המקוריות של הרכב. בהמשך, נסעו הנאשמת וכרם ברכב, בו נהגה הנאשמת, עם לוחיות הרישוי של הפיג'ו, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 27.1.17, בשעה 19:58, לערך, הגיעו הנאשמת וכרם

ברכב, בו נהגה הנאשמת, למאפיית "אל- נור" במשהד. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז סכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב מונע, סמוך לכניסה למאפייה. הנאשמת אף קירבה את הרכב לכניסה למאפייה שעה שהמתינה לכרם. כרם נכנס למאפייה וניגש לסעיד סאלח (להלן: סעיד) שעמד מאחורי הדלפק. כרם איים לפגוע בסעיד עם הסכין שאחז והניף לעברו, ודרש שייתן לו את כל הכסף. סעיד נרתע לאחור בבהלה, שאז ניגש כרם אל הקופה, משך אותה לעברו, תלש אותה מהכבלים אליהם הייתה מחוברת, ונטל אותה לידי. בתוך הקופה היה סכום של כ- 5,000 ₪ במזומן, ושווי הקופה עצמה הוא 1,500 ₪. כרם הוסיף ואיים לפגוע בסעיד עם הסכין שאחז ולהניפה לעברו, תוך שדרש כי ייתן לו סכומי כסף נוספים. סעיד מסר לכרם קופסה שבה היה סכום של כ- 7,000 ₪ במזומן. כרם יצא מהמכולת בריצה, עם הקופה והקופסה, ונכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, הנאשמת וכרם חילקו ביניהם את הסכום של כ- 12,000 ש"ח. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

15. באישום השנים עשר, בהמשך לחלק הכללי, נטען כי במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, לפני יום 27.1.17 בשעה 20:15, הנאשמת קשרה קשר עם כרם, לבצע יחדיו שוד בבית הקלייה "חטיב" שבכפר כנא. לאחר שהנאשמת וכרם החליפו את שתי לוחיות הרישוי ברכב, כמפורט באישום האחד- עשר, נסעו הנאשמת וכרם ברכב בו נהגה הנאשמת, עם לוחיות הרישוי של הפיג'ו, על מנת למנוע את זיהוי הרכב. ביום 27.1.17 בשעה 20:15, לערך, הנאשמת וכרם הגיעו ברכב בו נהגה הנאשמת, לבית הקלייה "חטיב" בכפר כנא. כרם יצא מהרכב כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות, ואוחז בסכין בעלת להב ארוך, בעוד הנאשמת המתינה לו ברכב מונע, בסמוך לכניסה לבית הקלייה. כרם נכנס לבית הקלייה, וניגש לחטיב זיד (להלן: חטיב) שישב מאחורי הדלפק. כרם איים לפגוע בחטיב עם הסכין שאחז והניף לעברו, נטל לידי את מכשיר הטלפון הנייד של חטיב, מסוג סמסונג גלקסי S6, ודרש שייתן לו את הכסף. חטיב נרתע לאחור, שאז כרם ניגש אל הקופה, ונטל לידי את מגירת הקופה ובה סכום של 3,000 ₪ במזומן. כרם יצא מבית הקלייה בריצה, נכנס לתוך הרכב, כשהנאשמת נוהגת במהירות ושניהם נמלטים מהמקום. בהמשך, חילקו כרם והנאשמת ביניהם את הסכום של 3,000 ₪. במסגרת אישום זה יוחסו לנאשמת עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 לחוק העונשין; שינוי זהות של רכב, לפי סעיף 413ט וסעיף 29 לחוק העונשין וקשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין.

16. באישום השלושה-עשר, בהמשך לחלק הכללי ולאמור בכל יתר האישומים, נטען כי במועדים הרלוונטיים לאישומים 1-12, הנאשמת הייתה פסולה מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה, זאת על פי גזר דין שניתן נגדה בבית משפט השלום לתעבורה בחיפה ביום 7.10.15 בתיק 3366-08-15, ובמסגרתו הושת עליה עונש של 3 חודשי פסילה. ביום 25.1.17 הופקד רישיון הנהיגה של הנאשמת והונפק לה אישור הפקדה. במסגרת אישום זה יוחסה לנאשמת עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א- 1961.

תסקיר שירות המבחן

17. שירות המבחן עמד בתסקירו על הרקע האישי הקשה של הנאשמת שהינה צעירה כבת 25, גרושה בשנית ואם לשני ילדים בני 3 ו- 5, אותם היא מגדלת בגפה. הנאשמת תיארה בפני שרות המבחן את שתי מערכות הנישואין שלה

כמלוות באלימות שננקטה כלפיה ע"י בעלה, וכן ציינה את קשייה כגרושה בחברה השמרנית אליה היא משתייכת. שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת אינה מאופיינת בדפוסי חשיבה עברייניים או אימפולסיביים קבועים, כפי שמשתקף מעברה הנקי ללא רבב. מעצרה של הנאשמת, לראשונה בחייה, חשיפת החשדות כלפיה בפני משפחתה והרחקתה מילדיה, היוו עבורה גורמים מפחיתי סיכון. ביחס למעורבותה בעבירות מושא כתב האישום, התרשם שירות המבחן, כי הנאשמת מקבלת אחריות מלאה למעשיה ואף הביעה צער וחרטה. עוד עולה מהתסקיר, כי הרקע לביצוע העבירות נבע, ככל הנראה, מיחסי כוחות בלתי שוויוניים, בינה לבין שותפה לביצוע העבירות ומטיב הקשר ביניהם.

18. בבואו להעריך את הסיכון להישנות עבירות אל מול סיכויי השיקום, מנה שירות המבחן את הגורמים, אשר תרמו להופעת קשיים אצל הנאשמת בגיבוש הזהות ובביסוס תחושת הערך והביטחון העצמי שלה. שירות המבחן העריך, כי מעורבותה של הנאשמת בעבירות שבפנינו משקפת התנהלות על רקע מעורבותה הרגשית בתקופה שקדמה לביצוע, וכן כי הנאשמת התקשתה, ככל הנראה, להציב גבולות לעצמה ולשותפה לביצוע העבירות, תוך ניתוק מהשלכות מעשיה. עם זאת, התרשם שירות המבחן, כי מדובר בצעירה בעלת כוחות ויכולות להתמודדות עם מצבים מורכבים, אשר משקיעה מאמץ רב בגידול ילדיה בכוחות עצמה וללא תמיכה. לפיכך, העריך שירות המבחן, כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות דומות ע"י הנאשמת, ברמת חומרה נמוכה. שירות המבחן לא התעלם מהכשלים שעמדו בבסיס התנהלותה של הנאשמת שמקורם בהיעדר יכולת לזהות מצבי פגיעה וסיכון, וקבע כי הליך טיפולי עשוי להפחית את הסיכון להישנות התנהלות דומה של הנאשמת.

19. אשר על כן, ועל מנת לצמצם את הנזקים וההשלכות הקשות העלולים להיגרם לנאשמת כתוצאה מחשיפתה לאווירה השוררת בין כותלי בית הסוהר, ועל מנת למנוע פגיעה אפשרית ובלתי הפיכה בילדיה הקטינים, אשר זקוקים לנוכחותה בחייהם בהיותה אם חד-הורית, ממליץ שירות המבחן בתסקירו, להעדיף בעניינה של הנאשמת את הפן השיקומי ולהימנע משליחתה למאסר מאחורי סורג ובריח.

20. בסיכומם של דברים, ולאחר ששקל את מכלול השיקולים העולים מהתסקיר, ממליץ שירות המבחן להשית על הנאשמת עונש של מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, בצד צו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכם תשולב הנאשמת במערך הטיפולי של שירות המבחן, זאת בנוסף למאסר על תנאי והתחייבות כספית משמעותית שתושט על הנאשמת על מנת שתימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

טיעוני המאשימה לעונש

21. ב"כ המאשימה הדגיש, בטיעונו לעונש, את היקף העבירות בהן הורשעה הנאשמת ואת העונש המרבי בצד כל אחת מהן. כן הודגש כי הנאשמת קשרה קשר עם כרם שמשפטו עדיין מתנהל, לביצוע מעשי שוד של תחנות דלק ובתי עסק. ב"כ המאשימה הוסיף וציין, כי הנאשמת נהגה ברכב שהיה בבעלותה ובחזקתה, כשהיא פסולה מנהיגה. עוד הודגשה התנהלותו האלימה של כרם כלפי המתלוננים (איומיו בסכין), וכן העובדה שהנאשמת התחלקה בשלל ומלטה את כרם ברכב מהזירות השונות.

22. ב"כ המאשימה ציין כי העבירות שבפנינו פוגעות בתחושת הביטחון האישי והבסיסי של כל אזרח וברכשו, וכן כי

הן בוצעו, לא כתוצאה של החלטה ספונטנית, כי אם תוך תכנון. נטען כי כתב האישום לא היה בא לעולם אלמלא תרומת הנאשמת לכלל האירועים. עוד צוין כי יכולים היו להיגרם נזקים חמורים יותר למתלוננים, מעבר לנזק הרכושי ולנזק הנפשי.

23. ב"כ המאשימה ביקש שלא לראות את מצוקתה של הנאשמת כטעם לקולה במסגרת בחינת המניע לביצוע העבירות, מה גם שהנאשמת הייתה בת 24 בעת ביצוען ומודעת לחומרת מעשיה ולהשלכות התנהגותה.

24. לאחר סקירת מדיניות ענישה נהוגה והגשת פסיקה (ת/3), ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים, למעט לאישום מספר 13 בו מיוחסת לנאשמת עבירה של נהיגה בזמן פסילה, אשר בוצעה כחלק מיתר האירועים. ב"כ המאשימה טען בנקודה זו, כי בכך שעסקינן במתלוננים שונים ובזירות עבירה שונות וכן בתקופה של כחודש ימים, במהלכה בוצעו העבירות, יש כדי להצדיק את הקביעה כי כל אישום, למעט אישום מספר 13, מהווה אירוע נפרד. בסיכומו של דבר, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם לגבי כל אחד מהאישומים 1-8 ו-11-12, הנע בין עונש של 3-6 שנות מאסר בפועל, זאת תוך התייחסות במתחם זה גם לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, הנזכרת באישום מספר 13. באשר לאישום מספר 9, ביקש ב"כ המאשימה כי ייקבע לגבי מתחם עונש הולם, הנע בין שנה וחצי עד שלוש שנות מאסר בפועל, ולגבי אישום מספר 10, המייחס לנאשמת עבירות של פירוק רכב וגניבה מרכב, בצד העבירות של שינוי זהות של רכב וקשירת קשר לפשע-שנה עד שנתיים מאסר בפועל, כל זאת בצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים, פסילה בפועל ופסילה על תנאי. לעניין עבירת התעבורה של נהיגה בפסילה, צוין כי בעברה של הנאשמת 11 הרשעות תעבורה קודמות (ת/1). עוד ביקש ב"כ המאשימה לחלט את רכבה של הנאשמת ששימש לביצוע העבירות.

25. ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי אין מקום בתיק זה לסטות, מטעמי שיקום, ממתחם העונש ההולם, זאת בהינתן חומרת העבירות, ריבוי וחלקה המשמעותי של הנאשמת בביצוען, כמו גם מספר נפגעי העבירה. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בגין כל האישומים מושא כתב האישום מתחם עונש הולם כולל, הנע בין 7-10 שנות מאסר בפועל, זאת בצד רכיבי הענישה הנלווים הנ"ל. בהינתן נסיבותיה האישיות של הנאשמת, נטען כי המאשימה אינה מבקשת להטיל עונש של מאסר בפועל המצוי ברף הגבוה של המתחם הכולל הנ"ל.

טיעוני ההגנה לעונש

26. הסנגור, בטיעוניו לעונש, הדגיש את הודאת הנאשמת בהזדמנות הראשונה, כבר בחקירתה במשטרה, דבר שסייע להשלמת החקירה ולהפלת שותפה של הנאשמת. עוד ציין הסנגור, את החיסכון הרב בזמן השיפוטי בתיק זה, בהינתן הודאת הנאשמת בעובדות כתב האישום, הכולל 13 אישומים.

27. כן ציין הסנגור את עברה הפלילי הנקי של הנאשמת וטען כי מכלול האירועים מושא כתב האישום נפרשים על פני תקופה של פחות מחודש ימים. הסנגור טען כי יש לקבוע בגין כל האישומים עונש כולל, אף אם ייקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום כאירוע נפרד. בנקודה זו הדגיש הסנגור את הדמיון הקיים בין האירועים השונים, כמו גם את

חלקה של הנאשמת, אשר לא ביצעה בפועל את עבירות השוד אלא נהגה ברכב.

28. הסנגור הוסיף וטען, כי הנאשמת הייתה נתונה במעצר של ממש, מאחורי סורג ובריאח, במשך תקופה של 40 יום ומאז שחרורה, היא נתונה כחצי שנה במעצר באיזוק אלקטרוני. לפיכך, טען הסנגור כי המלצת שירות המבחן, לפיה יושת על הנאשמת עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, היא המלצה המגלמת בחובה עונש הולם.

29. הסנגור הדגיש את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, המגדלת לבדה את ילדיה הקטנים בני ה-3 וה-5 והפנה לתמונה המצטיירת ממקרא תסקיר שירות המבחן. הסנגור הוסיף וטען, כי קיים במקרה דנן סיכוי של ממש לשיקומה של הנאשמת, וכי לפיכך, ראוי לחרוג בעניינה ממתחם העונש ההולם, זאת נוכח האמור בתסקיר. עוד נטען, כי שליחת הנאשמת למאסר מאחורי סורג ובריאח עלולה לדרדר אותה לעולם של פשיעה, וכן כי חלקה של הנאשמת היה קטן ביחס לחלקו של שותפה, אשר ניצל את מצוקתה הנפשית והכלכלית ואת תמימותה וגרר אותה לביצוע העבירות. כן צוין כי הנאשמת הביעה חרטה כנה ומוטיבציה לחזור למוטב.

30. בסיכומו של דבר, ביקש הסנגור מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסטות, כאמור, מטעמים של שיקום, ממתחם העונש ההולם.

דבר הנאשמת

31. הנאשמת הביעה בדיון בפניי חרטה וביקשה סליחה על מעשיה מושא כתב האישום, תוך שציינה כי היא יודעת שטעתה והבטיחה לא לשוב על אותם מעשים. עוד אמרה הנאשמת, כי היא דואגת לילדיה שחוו חוויה נפשית קשה במהלך מעצרה בגין תיק זה, וכן הוסיפה כי אין מי שישגיח עליהם מלבדה.

דיון והכרעה

32. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי, על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

33. בשלב הראשון על בית המשפט לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. אם יגיע למסקנה כי מדובר באירועים נפרדים עליו לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן

לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין) (ראו ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)). בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) הנ"ל (להלן: עניין ג'אבר) קבע בית המשפט העליון, כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד (ראו בעניין זה פסקה 5 לחוות דעתה של כב' השופטת ברק ארז בעניין ג'אבר ופסקה 2 לחוות דעתו של כב' השופט פוגלמן). עוד נקבע בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (03.09.2015), כי "כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות. נסיבות עובדתיות אלה מהוות "מבחני עזר" לקביעת עוצמת הקשר... בבחינת הנסיבות העובדתיות, מן ההכרח לבית המשפט להעמיד לנגד עיניו את השאלה, האם השקפה על העבירות כעל כמה אירועים תהא מלאכותית, באופן שיגרע ממהות העניין בכללותו או שלא ישקף את סיפור המעשה כהויותו".

34. ומהתם להכא:

במקרה דנן לא סתר הסנגור המלומד את טענת המאשימה כי יש לראות את האישומים מס' 1 - 12 ככוללים בחובם אירועים נפרדים. אדגיש לעניין זה, כי בהינתן העובדה שמדובר במעשי עבירה שבוצעו במתלוננים שונים ובמקומות שונים, הרי שיש לראות את כל אחד מהאישומים הנ"ל כמהווה אירוע נפרד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד (ראו בעניין זה ע"פ 6007/13 חוסאם אבו שהאב נ' מדינת ישראל (29/11/2015, פסקה 10). עוד אציין בנקודה זו, כי יש לראות, כנטען ע"י המאשימה, את עבירת הנהיגה בזמן פסילה, העולה מאישום מס' 13, כחלק מיתר האישומים בתיק זה, שכן הנאשמת נהגה בפסילה במסגרת כל אחד מהאירועים מושא האישומים הנ"ל.

35. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בתיק זה, שעיקרן שוד בנסיבות מחמירות, הם - זכות הקניין של המתלוננים וכן זכותם לשלמות גופם ולביטחונם, זאת בצד הפגיעה הרגשית בכל אחד מהמתלוננים. לפיכך, ולא בכדי, קבע המחוקק בגין העבירה של שוד בנסיבות מחמירות, המבוצעת מכוח סעיף 402(ב) לחוק העונשין, עונש מרבי של 20 שנות מאסר.

36. להמחשת חומרת עבירת השוד, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שהובאו בע"פ 3069/05 מדינת ישראל נ' אבוטבול (02/08/2006):

"חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד... והשני, המימד הפוגעני, האלים והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות".

37. עוד אציין, לחומרה, כחלק מנסיבות ביצוע העבירות, את העובדה שהנאשמת קשרה קשר עם כרם לביצוע עבירות השוד, דבר המלמד, כשלעצמו, בדבר תכנון מוקדם של המעשים. זאת ועוד, הנאשמת תרמה, כנטען ע"י המאשימה, לביצוע העבירות שבפנינו, בכך שנהגה ברכבה לזירת העבירה ונמלטה לאחר מכן ברכבה, יחד עם כרם. עוד יודגש, לחובת הנאשמת, כי סכומי הכסף שנגנבו, במהלך השוד, חולקו בינה לבין כרם, כאמור בכתב האישום.

38. עם זאת, מנגד, יש ליתן את הדעת, לקולה, לכך שלא נגרמו נזקים גופניים לאף אחד מהמתלוננים. עוד אוסיף כי הנאשמת המתינה, לאורך כל אחד מהאירועים, ברכב ולא השתתפה בפועל במעשי האיומים של כרם, באמצעות סכין, על המתלוננים ובנטילת סכומי הכסף והרכוש מהם.

39. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, תובא הפסיקה הבאה:

בת"פ 10051-03-13 (מחוזי חיפה) מ"י נ' טארק נסרה (13.1.14) הורשע הנאשם, מכוח הודאתו, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין ובביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל. במקרה הנ"ל דובר בשוד, בצוותא חדא עם אחר, אשר בוצע בקיוסק לפנות בוקר, תוך שהנאשם אחז במוט ברזל והורה למוכר בקיוסק לפתוח את הקופה ואף דחף אותו לתוך מחסן, משסירב המוכר להיענות לדרישתו. לאחר מכן, הוציא הנאשם הנ"ל את המתלונן מהמחסן והורה לו, באיומים, לפתוח את הקופה, שאז פתח המתלונן את הקופה והנאשם ושותפו נטלו מתוכה סכום של ₪ 3,590 וכן שתי חפיסות סיגריות ונמלטו מהמקום, זאת לאחר שאיימו על המתלונן כי אם יתקשר למשטרה יפגעו בו. במקרה הנ"ל קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הולם שנע בין שנתיים ל- 5 שנות מאסר והשית על הנאשם, בנוסף לעונשים נלווים, עונש של 4 שנות מאסר בפועל, זאת בהינתן עברו הפלילי העשיר של הנאשם (על שותפו של הנאשם הושת בתיק אחר עונש של 33 חודשי מאסר בפועל).

בע"פ 5780/13 בן אבו נ' מ"י (16.7.14) (ראו: ת/3) עסקין במערער שהורשע בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין (המערער נכנס לחנות מכולת, פנה למוכר, כשבידו סכין שלופה, והורה לו למסור לידיו את כל הכסף שברשותו. בהמשך, הצמיד המערער את הסכין לצווארו של המתלונן וחזר על הוראתו. המתלונן מסר למערער את סכום הכסף בקופה (₪ 480 בשטרות וסכום נוסף במטבעות). לאחר מכן, הורה המערער למוכר להעביר לרשותו גם את סכום הכסף שהיה במכנסיו, וזה השיב לו כי אין ברשותו סכום נוסף. בשלב מסוים של השוד הצליח המתלונן לאחוז בסכין של המערער, עת שזה הניחה על דלפק החנות, ולהניפה לעבר המערער, שאז נמלט המערער מהחנות כשבידו הכסף. בעניין בן אבו הנ"ל היה המערער בעל עבר פלילי עשיר. בית המשפט העליון קבע בעניין בן אבו מתחם ענישה בטווח שבין 30 לבין 60 חודשי מאסר והפחית את עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער מעונש של 52 חודשי מאסר בפועל לעונש של 45 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 6001/13 קסה נ' מ"י (29.1.14) (להלן: עניין קסה) עסקין בשוד חנות, באמצעות סכין. בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ד' סלע) קבע בגזר דינו מתחם ענישה בטווח שבין שנתיים ל- 5 שנות מאסר ובית המשפט העליון לא התערב בקביעה הנ"ל. יובהר, כי בעניין קסה לווה מעשה השוד גם בתקיפת המתלונן ובפגיעות בגופו, היינו בנסיבות החמורות מנסיבות העניין שבפנינו. העונש שהושת בעניין קסה - עונש של 33 חודשי מאסר בפועל - הותר על כנו על ידי בית המשפט העליון.

בת"פ 14-06-43508 מדינת ישראל נ' רמזי חאיכ (26.4.15) הטלתי על נאשם שהורשע, מכוח הודאתו, בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בצד רכיבי ענישה נלווים (ערעור שהוגש ע"י אותו נאשם נמחק, לבקשתו). בתיק הנ"ל קבעתי מתחם עונש הולם, הנע בן 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 מאסר בפועל. שם דובר בנאשם שנכנס לחנות כשבידו הימנית סכין יפנית, וכשהסכין בידו, דרש מהמתלונן שטרות כסף שהחזיק בידיו. המתלונן, אשר פחד מהנאשם שהחזיק בסכין, הניח את השטרות על הדלפק בחנות, שאז אסף הנאשם את השטרות והכניסם לתיק, וכן דרש מהמתלונן לתת לו גם שטרות שנפלו על הרצפה ולפתוח את הקופה בחנות. המתלונן פעל כמצוות הנאשם, והלה נטל, בנוסף לשטרות הכסף, גם מטבעות כסף מהקופה ונמלט מהחנות כשברשותו סכום כסף של ₪ 7,300 אותו גנב מהחנות. עוד יצוין כי עברו הפלילי של אותו נאשם לא היה מכביד.

בת"פ (מחוזי חיפה) 15-02-44790 מדינת ישראל נ' נתן אזולאי (20.03.16) שנדון בפניי, הורשע הנאשם, מכוח הודאתו, בביצוע שתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, בצד שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (שני מקרי שוד של שליח של דברי מזון - שליח של פיצרייה ושליח של מסעדה). הנאשם הנ"ל היה בן 18 וחודש בלבד בעת ביצוע העבירות וללא עבר פלילי. נוכח האמור לעיל ובהינתן חלקו הקטן של הנאשם בביצוע העבירות, קבעתי בתיק הנ"ל מתחם עונש הולם בגין מכלול העבירות, שהוגדרו כאירוע אחד, זאת בטווח שבין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, ומטעמים של שיקום, בהינתן המלצת שירות המבחן, סטייתי ממתחם העונש ההולם והשתתי על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, בצד רכיבי ענישה נלווים וצו מבחן.

בת"פ (מחוזי חיפה) 15-08-54983 מדינת ישראל נ' גרבאן (5.3.17) שנדון בפניי הורשעה הנאשמת, עפ"י הודאתה, בביצוע שתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, אשר בוצעו, בצוותא חדא, עם שניים אחרים. עפ"י האישום הראשון בתיק הנ"ל, נסעו הנאשמת ושני שותפיה ברכב בו נהג אחד השותפים והנאשמת ישבה מאחור. השלושה החליטו לשדוד את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן שפסע ברחוב. המתלונן נענה לבקשת אחד השותפים לבצע שיחת טלפון ומסר לנאשמת את מכשיר הטלפון הנייד. אולם, בטרם שהרפה המתלונן את אחיזתו במכשיר, החל נהג הרכב לנסוע במטרה לגנוב אותו, וכתוצאה מכך נפל המתלונן על הכביש ונחבל בראשו והנאשמת ושותפיה נמלטו מהמקום כשברשותם הטלפון הנייד. עפ"י האישום השני בתיק הנ"ל, שוב נעצר הרכב בו נסעו המתלוננת ושני שותפיה, והפעם ליד שלושה אנשים שפסעו ברחוב, מהם תכננו הנאשמת ושותפיה לשדוד את מכשירי הטלפון הנייד. אחד מאותם שלושה אנשים התרצה לבקשת אחד השותפים ומסר את מכשיר הטלפון הנייד שלו למתלוננת, תוך שהוא מכניס את פלג גופו העליון לרכב, שאז חבט בו אחד השותפים במכת אגרוף ושותף נוסף החל לנהוג ברכב, וכתוצאה מכך נפל אותו אדם, התגלגל על הכביש ונגרמו לו שפשופים בכל גופו, לרבות בפניו, ידיו ורגליו. הנאשמת ושותפיה נמלטו מהמקום כשברשותם הטלפון הנייד. בתיק הנ"ל קבעתי מתחם עונש הולם אחד לשני האירועים שבוצעו באותו יום, אשר נע בין 18 חודשי מאסר בפועל ל-48 חודשי מאסר בפועל. אולם, מטעמי שיקום, ובהינתן עברה

הנקי של הנאשמת הצעירה והאמור בתסקירי שרות המבחן, סטיית לקולה מהמתחם הנ"ל והטלתי על אותה נאשמת מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בעבודות שרות, בצד רכיבי ענישה נלווים, לרבות צו מבחן.

40. לאחר שסקרתי את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת השוד בנסיבות מחמירות, את נסיבות ביצוע העבירות מושא האישומים מס' 1 - 8 - 11 - 12, וכן את מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות את העבירות שנלוו לעבירת השוד בנסיבות מחמירות, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים הנ"ל, נע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל. בנקודה זו אציין כי בין העבירות הנלוות לעבירת השוד הנ"ל, יש לציין, כאמור, גם את העבירה של נהיגה בזמן פסילה שבוצעה ע"י הנאשמת. לעניין חומרת העבירה הנ"ל, אביא את דבריו הבאים של בית המשפט העליון:

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט" (רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל (26.5.2005); וראו גם: רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (24.1.2011)).

41. לעניין העבירה של ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות שבוצעה, כאמור, על פי האישום התשיעי, בצד העבירות של שינוי זהות של רכב וקשירת קשר לפשע, אציין כי, לדידי, מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הנ"ל, נע בין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר בפועל. בנקודה זו תודגש העובדה שלא הושלמה עבירת השוד, ומשכך לא נגרם נזק רכושי למתלונן על פי האישום הנ"ל.

42. באשר לאישום העשירי, במסגרתו הורשעה הנאשמת, כאמור, בביצוע עבירות של פירוק רכב, גניבה מרכב, שינוי זהות של רכב וקשירת קשר לפשע, אציין כי, לדידי, מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הנ"ל, נע בין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל. מעבר לנזק הרכושי והרגשי לבעל הרכב, אשר נגרם ע"י ביצוע העבירות הנ"ל, אציין כי הנאשמת נהגה, כאמור, בחלק מהמקרים עם לוחיות הרישוי שהוסרו ונגנבו מרכב הפג'ו, וזאת על מנת למנוע בדרך מתוחכמת את זיהוי רכבה.

43. לאחר שקבעתי את מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים שבפנינו, אציין כי במקרה שבפנינו מן הראוי, לדידי, לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום, זאת מכוח סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין, הקובע, כהאי לישנא: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

44. תסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו ומלמד בתיק זה כאלף עדים בדבר קיומו של סיכוי של ממש במקרה דנן לכך שהנאשמת תשתקם. מהתסקיר עולה, כי הנאשמת היא בחורה צעירה בעלת כוחות ויכולות להתמודד במצבי

משבר. עברה הפלילי של הנאשמת נקי ללא רבב והסתבכותה בעבירות מושא כתב האישום שבפנינו, אינה עולה בקנה אחד עם אורח חייה ועם הערכים הנורמטיביים על פיהם גדלה. זאת ועוד, שירות המבחן מעריך בתסקירו קיומו של סיכון נמוך להישנות עבירות דומות ע"י הנאשמת, זאת ברמת חומרה נמוכה.

45. לא זו אף זו, הנאשמת גדלה בנסיבות משפחתיות מורכבות, כפי שמצטייר ממקרא התסקיר, וכן חוותה פגיעות ממשיות במסגרת שתי מערכות יחסים שניהלה, תוך שהייתה קורבן לאלימות מתמשכת. שירות המבחן התרשם כי מעורבותה של הנאשמת בביצוע העבירות שבפנינו בוצעה על רקע מצב רגשי מורכב בו הייתה נתונה הנאשמת באותה תקופה, במהלך הקשר שלה עם כרם, וכן על רקע אי השוויון ביחסי הכוחות בינה לבין כרם.

46. הנאשמת מצטיירת, על פי התסקיר, כמי שהתמסרה לגידול שני ילדיה הקטינים בגפה, וכמי שאינה מאופיינת בדפוסי חשיבה עברייניים. הנאשמת הביעה בפני שירות המבחן, כמו גם בפני בית המשפט, צער וחרטה כנים על מעשיה וקיבלה אחריות מלאה לביצוע העבירות. בנקודה זו יודגש כי הנאשמת הודתה בביצוע העבירות כבר בחקירתה במשטרה והפלילה בכך גם את כרם. כמו כן, הודאת הנאשמת בהזדמנות הראשונה הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ובעיקר לכך שנחסכה העדתם של המתלוננים בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

47. הנאשמת הביעה נכונות ורצון להשתלב בהליך טיפולי, אשר יתרום להפחתת הסיכון להישנות התנהלות דומה על-ידה בעתיד. לעניות דעתי, שליחת הנאשמת שבפנינו למאסר מאחורי סורג ובריה עלולה להחטיא גם את האינטרס הציבורי ולהביא, חלילה, להשתלבותה של הנאשמת במעגל הפשיעה. ומנגד, הצלחת ההליך הטיפולי שעתידיה הנאשמת לעבור, תחת פיקוח שירות המבחן, במסגרת של צו מבחן, עשויה להבטיח את עליית הנאשמת על דרך המלך ולשרת, בד בבד, גם את אינטרס הציבור.

48. אינני מתעלמת מחומרת העבירות בתיק זה ומהיקפן. עם זאת, בהינתן העובדה שהנאשמת ביצעה את העבירות במסגרת תקופה של פחות מחודש ימים, נוכח חלקה הקטן של הנאשמת, ביחס לחלקו של כרם, אשר היה דומיננטי בביצוע העבירות, ונוכח הרקע לביצוען, כמתואר בתסקיר, הרי שניתן, בנסיבות העניין, לאמץ בתיק זה את הפן השיקומי ולסטות ממתחם העונש ההולם, מטעמים של שיקום, זאת בהינתן קיומו של סיכוי של ממש לשיקומה של הנאשמת. בנקודה זו אוסיף, כי שליחת הנאשמת למאסר מאחורי סורג ובריה תפגע קשות גם בשני ילדיה הקטינים, אשר יותרו בגפם ולא ידוע מה יעלה בגורלם.

49. לאמור לעיל אוסיף, כי הנאשמת הייתה נתונה במעצר של ממש בגין תיק זה תקופה של כחודש וחצי (מיום 27/1/17 עד ליום 14/3/17), ולאחר מכן, הושמה במעצר באיזוק אלקטרוני, במשך תקופה משמעותית של כחצי שנה, דבר המהווה, כשלעצמו, ענישה כלפי הנאשמת שזו לה הסתבכותה הראשונה בפלילים. זאת ועוד, במידה שלא תעמוד הנאשמת בתנאי צו המבחן, או תבצע עבירה נוספת בתקופת המבחן, והצו יופקע, אזי צפוי להיות מושת עליה עונש חמור של ממש, דבר המהווה משום אלמנט של הרתעה כלפי הנאשמת ומשרת בד בבד גם את אינטרס הציבור.

50. לפיכך, הריני לאמץ את המלצת שירות המבחן, אשר בכליו המקצועיים גיבש את מסקנתו, תוך מתן הדעת

למכלול הנסיבות הרלוונטיות בעניינה של הנאשמת. בנקודה זו מן הראוי לציין, כי בית המשפט העליון עמד בפסיקתו לא אחת על חשיבות מלאכתו ותרומתו של שירות המבחן במקרים כגון דא, תוך שהוא נותן בהכרעתו משקל מהותי לתסקירי שירות המבחן ולהמלצות הגלומות בהם, באופן שניתן במקרים המתאימים מעמד של בכורה לאלמנט השיקום (ראה ע"פ 5713/10 יהושע אקרמן נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 1.3.11).

51. סיכומו של דבר, אני מחליטה, כאמור, לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום, ולהשית על הנאשמת את העונשים, כדלקמן:

· מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה ע"י הנאשמת בדרך של עבודות שרות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שרות, היינו במעון יום לקשיש בסנין, החל מיום 19.10.17 בשעה 08:00, שאז תתייבב הנאשמת לצורך קליטה והצבה, בתאריך תחילת עבודות השירות, ביחידת עבודות שירות, מפקדת צפון, בכתובת דרך הציונות 14 טבריה.

הנאשמת מוזהרת בזה, לבקשת הממונה על עבודות שירות, כי עסקינן בתנאי העסקה קפדניים במסגרת עבודות השירות, וכי הפרת תנאים אלה עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש.

· אני דנה את הנאשמת למאסר על תנאי לתקופה של 15 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977.

· אני דנה את הנאשמת למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירת רכוש מסוג עוון ו/או עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

· אני מורה לנאשמת לפצות את המתלוננים מושא עבירות השוד וניסיון השוד- המתלוננים על פי האישומים מס' 1 - 9 ו-11, כדלקמן:

א. המתלונן מוחמד, על פי האישום הראשון, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עבורו, זאת תוך 90 יום.

ב. המתלונן מג'ד, על פי האישום השני, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עבורו, זאת תוך 90 יום.

ג. המתלונן ניזאר, על פי האישום השלישי, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עבורו, זאת תוך 90 יום.

ד. המתלונן מוחמד, על פי האישום הרביעי, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י

עמוד 15

הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

ה. המתלונן אחמד, על פי האישום החמישי, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

ו. המתלונן עאמר, על פי האישום השישי, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

ז. המתלונן עאוני, על פי האישום השביעי, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

ח. המתלוננים מוחמד ואיברהים, על פי האישום השמיני, יפוצו ע"י הנאשמת, כל אחד, בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט, זאת תוך 90 יום.

ט. המתלונן חוסאם, על פי האישום התשיעי, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

י. המתלונן סעיד, על פי האישום האחד-עשר, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

יא. המתלונן חטיב, על פי האישום השנים-עשר, יפוצה ע"י הנאשמת בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשמת בקופת בית המשפט עברו, זאת תוך 90 יום.

בשולי סעיף זה יובהר כי נפגעי העבירות בתיק זה רשאים לנקוט, במידת הצורך, במסגרת של הליך אזרחי לצורך קבלת פיצוי בגין מכלול הנזקים שנגרמו להם כתוצאה ממעשי הנאשמת בתיק זה.

אני מורה על הטלת צו מבחן על הנאשמת לתקופה של 12 חודשים, אשר במהלכה תשולב הנאשמת במערך הטיפול בשירות המבחן ויבחן מענה טיפולי כולל עבורה במסגרת הקהילה, כאמור בתסקיר שירות המבחן.

הנאשמת מוזהרת בזה כי במידה שלא תעמוד בתנאי צו המבחן או תבצע עבירה בתקופת המבחן, והצו יופקע, אזי היא תהא צפויה לגזירת דינה מחדש, לחומרה.

אני מורה לנאשמת לחתום על התחייבות כספית בסכום של 10,000 ₪, להימנע למשך 3 שנים מביצוע עבירת

רכוש לפי חוק העונשין ו/או עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א) לחוק הנ"ל. במידה שלא תחתום הנאשמת על ההתחייבות הכספית, תיאסר הנאשמת למשך 30 יום. יובהר בנקודה זו, כי נוכח מצבה הכלכלי של הנאשמת, ובהינתן חיובה בתשלום סכומי הפיצוי הנ"ל, החלטתי שלא להשית עליה גם רכיב של קנס כספי בתיק זה.

· בהינתן העובדה שביצוע עבירות השוד וניסיון השוד התאפשר עקב נהיגת הנאשמת ברכב, בהינתן הרשעתה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ולאחר שנתתי דעתי לעברה התעבורתי של הנאשמת, אני פוסלת את הנאשמת מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של חמש שנים.

· כמו כן, אני דנה את הנאשמת לפסילה על תנאי לתקופה של שישה חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל תעבור הנאשמת עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או עבירה לפי התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה, ותורשע בגין אחת או יותר מהן.

· בנוסף, אני נעתרת לבקשת המאשימה ומורה על חילוט רכבה של הנאשמת (רכב מסוג סיטרוואן מ.ר. 25-866-78), אשר שימש לביצוע עבירות השוד וניסיון השוד, זאת לטובת אוצר המדינה.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

המאשימה תמציא לתיק בית המשפט בכתב את פרטי המתלוננים, לטובתם נפסקו רכיבי פיצוי, כאמור לעיל, זאת תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גימפל, ב"כ הנאשמת עו"ד כנעאנה והנאשמת בעצמה.